

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/101/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717201159
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5717201159.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnom spore žalobkyne: I. I., rod. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. XXX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 5.775,83 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 7Csp/21/2017-77 zo dňa 10. augusta 2017, v spojení s opravným uznesením č. k. 7Csp/21/2017-105 zo dňa 26. februára 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením potvrdzuje.

Žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 7Csp/21/2017-77 zo dňa 10. 08. 2017, v spojení s opravným uznesením č. k. 7Csp/21/2017-105 zo dňa 26. 02. 2018, žalobu žalobkyne zamietol a žalobkyni uložil povinnosť uhradiť žalovanému trovy konania v celom rozsahu.

V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa sa voči žalovanému domáhala zaplatenia sumy 4.818,79 eur s príslušenstvom a sumy 957,04 eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia z revolvingových úverov č. 8200046257 zo dňa 14. 08. 2012 a č. 8200046256 zo dňa 14. 08. 2012. Bezdôvodné obohatenie malo na strane žalovaného vzniknúť v dôsledku vymoženía pohľadávky vyplývajúcej z predmetných úverových zmlúv, ktoré mu boli priznané Rozhodcovským súdom Victoria v Žiline sp. zn. RK-PC-1742/13 a sp. zn. RK-PC-1743/2013 zo dňa 31. 07. 2013, v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 17Er/776/2016 (správne 18Er/776/2014 pozn. odvolacieho súdu) a sp. zn. 17Er/816/2014, napriek tomu, že rozhodcovská doložka zakladajúca oprávnenie rozhodcovského súdu vo veci konať, bola neplatnou rozhodcovskou doložkou.

Citujúc ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka súd žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko z vykonaného dokazovania mal preukázané, že exekúcia bola vykonaná na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku, pri ktorom sa neodvolala ani žalobkyňa, teda je tu platný exekučný titul. Tento bol preskúmaný aj v rámci povoľovania exekúcie Okresným súdom Martin a ani v tomto štádiu nebolo preukázané, že by bol v rozpore s právnym predpisom. Ani v tomto štádiu ho samotná žalobkyňa nespochybňovala.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a žalobkyňu ako neúspešnú stranu konania zaviazal nahradiť žalovanému ako úspešnej strane konania trovy konania, o ktorých výške rozhodne samostatným uznesením.

2. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, ktorým sa domáhala jeho zmeny spočívajúcej vo vyhovení žalobe, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Mala za to, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom, keď sa ex offo nevysporiadal s predurčujúcimi otázkami platnosti napadnutých spotrebiteľských zmlúv a rozhodcovskej doložky.

Súd prvej inštancie podľa žalobkyne rozhodol nezákonne, nakoľko svoje úvahy založil na tom, ako keby napadnuté rozhodcovské a spotrebiteľské zmluvy a ich články, najmä o úrokoch, úrokoch z omeškania a pokutách boli platné a k tomuto záveru dospel len na neodôvodnenom podklade, že tak rozhodol arbitrážny súd, ktorého rozsudky a výroky však nie sú pre ňu a súd záväzné s ohľadom na absolútnu neplatnosť rozhodcovskej doložky, ktorú mal exekučný súd, rovnako ako jednotlivé ustanovenia rozhodcovského rozsudku a úverových zmlúv, skúmať ex offo.

Súd bol podľa nej povinný vyhovieť žalobnému návrhu, lebo žalovanému nevzniklo právo na to, aby si ponechal bezdôvodné obohatenie vymožené v exekučnom konaní spolu vo výške 5.775,83 eur.

Rozhodujúcou otázkou podľa žalobkyne je, či rozhodcovské zmluvy a rozhodcovské rozsudky možno považovať za platné a vykonateľné s ohľadom na neplatnú rozhodcovskú doložku a neplatné články spotrebiteľskej zmluvy, ktorú je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov a či sumy vymožené v exekučnom konaní predstavujú bezdôvodné obohatenie, ktoré žalovanému nepatrí.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Mal za to, že napadnutý rozsudok vychádza zo správne zisteného stavu veci a zo správneho právneho posúdenia. Ak žalobkyňa poukazuje na to, že sa súd nevysporiadal s okolnosťami platnosti jednotlivých zmluvných dokumentov, resp. v predchádzajúcich konaniach neboli posúdené okolnosti, ktoré mali mať význam pre toto rozhodnutie, žalobkyňa mala v predmetných konaniach zákonnú možnosť sa primerane brániť, pričom svoje práva ani v jednom prípade nevyužila. Možnosť podania riadneho alebo mimoriadneho opravného prostriedku objektívne jestvovala aj v čase vedenia predmetných konaní a to, že sa žalobkyňa žiadnym spôsobom nebránila, nemožno považovať za porušenie jej práv.

4. Žalobkyňa k vyjadreniu žalovaného nezaujala žiadne stanovisko.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil. Odvolacie námietky žalobkyne vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

6. Predmetom konania na základe podanej žaloby žalobkyne zo dňa 30. 01. 2017 bola povinnosť žalovaného zaplatiť žalobkyni plnenie vo výške 5.775,83 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania na tom skutkovom základe, že uvedená suma bola vymožená súdnym exekútorom v exekučných konaniach vedených na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 17Er/816/2014 (suma 4.818,79 eur) a sp. zn. 18Er/776/2014 (suma 957,04 eur) na základe exekučného titulu, ktorým boli rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu Victoria sp. zn. RK-PC-1743/13-EK a sp. zn. RK-PC-1742/13-EK zo dňa 31. 07. 2013.

7. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 14. 08. 2012 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200046256, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 330,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť vo výške 609,30 eur v pravidelných mesačných splátkach vždy k 14. v mesiaci, s dohodnutým počtom mesačných splátok 30, s výškou mesačnej splátky 20,30 eur a toho istého dňa uzatvorili i zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200046257, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 1.470,- eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala vrátiť vo výške 2.714,70 eur v pravidelných mesačných splátkach vždy k 14. v mesiaci, s dohodnutým počtom mesačných splátok 30, s výškou mesačnej splátky 90,47 eur. Rovnako nebolo sporné, že o nárokoch žalovaného zo zmluvy o úvere č. 8200046256 bolo rozhodnuté rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Victoria, rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. RK-PC-1742/13-EK zo dňa 31. 07. 2013 a zo zmluvy o úvere č. 8200046257 rozhodcovským rozsudkom Stáleho rozhodcovského súdu Victoria, rozhodcovský súd v Žiline sp. zn. RK-PC-1743/13-EK zo dňa 31. 07. 2013. Sporná nebola ani skutočnosť, že na základe uvedených rozhodcovských rozsudkov ako exekučných titulov sa na Okresnom súde Martin viedli exekučné konania sp. zn. 18Er/776/2014 (na základe rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-1742/13-

EK) a sp. zn. 17Er/816/2014 (na základe rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-1743/13-EK), v ktorých boli pohľadávky žalovaného (v postavení oprávneného) v celom rozsahu vymožené. Žalobkyňa v rámci exekučného konania nevzniesla žiadne námietky, ani nežiadala o zastavenie exekúcie (žalobkyňa až po ukončení exekúcie a po vrátení poverenia na vykonanie exekúcie súdnym exekútorom dňa 18. 02. 2015 podaním doručeným Okresnému súdu Martin dňa 05. 03. 2015, resp. 06. 03. 2015 žiadala o prerušenie zastavenia exekúcie). Sporné bolo, či na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie predstavujúce plnenie vymožené v predmetných exekučných konaniach.

8. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby žalobkyne, keď podľa názoru odvolacieho súdu platnosť rozhodcovskej doložky, resp. neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v zmluve, ktorá bola podkladom pre rozhodnutie - exekučný titul, môže byť skúmaná len v rámci posudzovania existencie vykonateľného exekučného titulu v exekučnom konaní, prípadne v konaní o žalobe o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 a nasl. zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (predtým § 40 a nasl. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní účinného do 31. 12. 2014).

9. Súdna prax je jednotná v názore, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa exekučný súd, okrem iného, zaoberá tým, či k návrhu na vykonanie exekúcie bol pripojený exekučný titul. Exekučný súd je už v štádiu tohto posudzovania povinný ex offio skúmať, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie, a či rozhodnutie (iný titul) je z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch vykonateľné tak po stránke formálnej ako aj materiálnej. Ak oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok, je exekučný súd povinný skúmať, či ide o rozsudok vykonateľný (§ 39 ods. 2 a § 41 Exekučného poriadku). Takéto oprávnenie prináleží výlučne exekučnému súdu v exekučnom konaní, ktorému táto povinnosť vyplýva priamo zo zákona, kedy exekučný súd má v takom konaní k dispozícii rozhodujúce skutkové podklady, z ktorých je schopný získať potrebné informácie o skutkovom a právnom stave veci.

10. Pokiaľ žalobkyňa namietala nedostatok právomoci rozhodcovského súdu (z dôvodu neprijateľnosti a neplatnosti rozhodcovskej zmluvy), ako aj bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmlúv o úvere, odvolací súd uvádza, že pokiaľ z jej strany neboli podané námietky proti exekúcii, návrh na zastavenie exekúcie, resp. nedomáhala sa zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa ustanovení zákona č. 335/2014 Z. z. (resp. zákona č. 244/2002 Z. z.), nemožno v súčasnej dobe, t. j. ani v rámci žaloby podanej žalobkyňou posudzovať uvedené nastolené otázky. Nakoľko nebola podaná žaloba o zrušenie vyššie uvedených rozhodcovských rozsudkov, na základe ktorých došlo k vymoženiu pohľadávky žalovaného, bol jedine exekučný súd oprávnený a povinný skúmať, či rozhodcovský rozsudok je riadnym podkladom pre vykonanie exekúcie a či nejde o „nulitný právny akt“. Pokiaľ exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým bol rozhodcovský rozsudok a v priebehu exekučného konania nedošlo k zastaveniu exekúcie, nie je možné plnenie vymožené v tomto konaní považovať za bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka. Správnosť postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie a následnom vedení exekučného konania nie je pritom oprávnený preskúmať súd v rámci konania o návrhu žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia.

11. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie preto správne dospel k záveru, že na strane žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka, keď rozhodcovský rozsudok, ktorý žalobkyňa nenapadla žalobou podľa § 45 a nasl. zákona č. 335/2014 Z. z., bol po preskúmaní exekučným súdom podkladom pre vykonanie exekúcie, ktorá sa skončila vymožením celej sumy. Z uvedeného dôvodu odvolací súd, vychádzajúc z vyššie uvedených záverov, napadnutý rozsudok okresného súdu, vrátane výroku o trovách konania, pri rozhodovaní o ktorých súd správne aplikoval zásadu úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 C. s. p., ako vecne správny potvrdil.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, keď z obsahu spisu nevyplývajú skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ust. § 257 C. s. p. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)